

מוסף ידיעות אחרונות

מסלול חג המולד 1987

מקנה מן האל

סלסל

אשף הסלט

שמן זית וחמניות לסלט טרי.



רואני • פריד

לא עושים סלט בלי מלח ופלפל מהיום, לא עושים סלט בלי סלסל. סלסל אינו רק שמן, אלא ממש תבלין המפארא את הסלט. שמן חמניות מוכר בעולם כולו כסמל לחזונה בריאה. שמן חמניות מעניק לסלט הטרי טעם עשיר עם ניחוח ארץ-ישראלי מוכר ואהוב. השילוב המוצלח בין חמניות יוצר סלט גפלא ומעודן, בעל טעם נדיר ואיכות מושלמת. נסי את סלסל כי מחכים סלט בלי סלסל הוא לא סלט.

לסיגנון יש "סיגנונית"
לסלט יש "סלסלית"

להצלחה הגדולה של סיגנונית - שמן חמניות של יוטה מצטרף עכשיו לסלסלית - השמן האוניברסלי לסלט. סיגנונית - לסיגנון. סלסלית - לסלט. פשוט וטעים.

לא טעית זהו -

יוטה

מיוצר ע"י מילומור

שמן הזית לטעם משובח, שמן החמניות לבריאות שלך.

מה הופך איחוד מגורים לאטרקטיבי עבור הציבור החרדי? בצפת זו האווירה המיסטית. לערד הגיעו החרדים בעקבות מחלת הקצרת של הרבי מגור, לאשדוד – בעקבות המחירים הנמוכים • הציבור הזה מחזיב יותר הימצאות קהילה חרדית בסביבה. גורם שני, לא פחות חשוב – המחיר • ד"ר יוסף שלהב, חוקר במכון ירושלים: „מי שמחפש מדינת התפארתות מאחורי האיכלוס החרדי – דומה כמצטט מתוך הפרוטוכולים של זקני ציון“



מהם סיכוייהם של ילדים
דים, ורתיים וחילונים להיפגש
צרי משותפת? נכון להיות,
ושנים מאוד. כשנים האחרונות
יכלו וגוברת בציבור החרדי,
פילו בזה המגדיר עצמו
תלכדו, למלאו, מגמה של התבולות.
ידים גפרדים. שם שיגנו אתה
טוטואים. אחרים יראו בה כורח
צאות. אבל אין ספק, שנקודות
כוכב בין שומרי המצוות לאלו

הבונים והחולעים גם כן נאמרו
הגדול העמוד לפני את העמוד
החולט על נתונים ממשטחים
החולט האכולסוה הערוד.
מסבית הלימות לא העד
אכולסוה לא מבינים האכולסוה
שכבות הריש הערודות לעל
לא קימת עבוד הלישית הערוד
לאטסטיסוקיה. חזירה נאמרו
החולע הערודות גם כן
מקטע מאו מקטעל מרע
עצמם מאוימת. מאו
לא אוחת לסמך נתונים
עצמם.
החוקר נולד, מסבד רד
שלהב, לאור הערודות
הברעית השקולת
הערודות מברית ישראל וה
הקנפליקט עם רכמות חריות
אם לא חרית ערודת עקש
הזה צריך לשאול, למע
עשיר.

לחזק, התמחרר בטעות
ביתו, ודעו, ודעו, ודעו
דוגמה אישית לרדוקים
לחלונות, ודעו, ודעו, ודעו
היום, ודעו, ודעו, ודעו
התפושטות התפושטות
האובססיה החרדית.
התמחרר שמונח כאן
במחשבת התפושטות, ואי
מבית החרדית של מבנה
התפושטות, ודעו, ודעו, ודעו
שקורה בחרדית מבוקר, קוד
בארץ בקוד, האובססיה החרדית
גדלה, דעו, דעו, דעו, דעו
כל דבר זה, דעו, דעו, דעו
החרדית ברך, דעו, דעו, דעו
מבוקר, דעו, דעו, דעו
לחלוקה חרדית, ודעו, ודעו
ביתו, דעו, דעו, דעו, דעו
התפושטות, דעו, דעו, דעו
שני בתולדות התפושטות
וילך וילך, דעו, דעו, דעו
התפושטות, דעו, דעו, דעו
מאד מה חרדית לרדוקים ודעו
קימץ, דעו, דעו, דעו, דעו
החרדית ברכת החרדית - חרד
החרדית".

[illegible][illegible]

יום שלישי ט' בתשרי תשמ"ט - שבת יום כיפור - 20.9.1988

יחן,
זו אטרקציות
לל המזרים
ש נמוכים של
אם אסור,
הסיפור
60', כאשר
הנמוט, יהודה
כדי להקים
בעידוד הרב
יסר הישיבה.
נקלע
נותר במקום
ומישפחות
ה שנות 60',
ממפיטסבורג,
ה עשרות
גופות פיתוח.
י כתריסר
הקדום
טר זצ"ל, החל

[illegible]

י מגור,
 ר נפש.
 פגישות
 מועצה
 הוויישוב
 ר פילי
 רובר אירגון
 : הסוכות
 ס, שפכו
 לתוך
 ז של הרבי.
 חרדית
 פחות
 וישיבה.

ת
שומרת
ארבע
צבי
תפקידי
ות

שכי
ירוק. למי
ון וביותר
לח מ-85
כל
ארבעה
וגיים.
בר לקו
המטטה,
להלח
לו בין
יאלוגי.
שומרו

מחנה בין
הצניח והחרי.
נ קורת ישוב
נ ידועה. נסיון
תבונה אריה,
כי היריד של
המתגוררת
צופים. ובר
אלף 200 אלף
יב 300 אלף נפש
יור - בשלב
יר החלה
מתיישבים עברו
1983.
לקחה במחלות
סימפטית,
500 משפחות.
התחלש בניה
החרי
הצלתה של

ומטית את
ברק.
אנחנו אחראי
ולטת של
בהם הוא רב
רוב
כוח כנני ברק
ת 1984, באר
ביעי אגודת
אלא אבל
סבלות
ידי. תורות
משמחות
תתנות. רמת
ידי, והמחירים
מרקיעי
ומימינם מנסים
הציבור התדירי
בגאולה ובכני
וגמר, אומר
כיוס ידיות
וא שולח אותם
ליכה
דברי יד יוסף
הא
רואת אוכלוסין
מה שהופך
גמישות
סגות של

לשלוח
בזבחה
אחור גבוה
ללו העובדים,
מוצות, שאינם
בה. מקום שיש
ללא טרפקציה.
יש ישוב כמו
למוקדי
ומות ישוב
עירם,
אים כזמנים.
תבססו,
זי האוכלוסיה

הוא לתחלופה
הופכים מקום
- ודרימור,
המכה
לוח

גורעות הקבלה,
צדק, רחוק
הסידר
כששאל
בם, מדוע
החלא
וא על ארבע
בו לו וקני
כשישאה
וכתרגום
בב יורה
י צפיות
הא כמעט
ת התנגדות
ממח הנשיא



שכונת בובוב
משפחות.
210 יחידות
ורק סיכומים

חידות ריוה.
א. אלא שחבבי
שהשלים בניית
בד. אלמנתו,
טנים, לא
את מרדיקט
את הקרקע

אל, שבוכה
גבעת מבינ
■
את היתסים
לבינ
יית, ש:רשבת
עם שאר
ת. מצר אחר,
יה
שני מסורות
ה. הציבור
חטלי ככל



אירה על
ום ועד
עם שכניו
ים, ורו לא.
משר להיעזר
אוכלוסיה
הילד שלי לא
הפחד קיים
וני משמע
ושלים ובני
צלו ברימי
לבית, ויתחיל
אצל העררי
לית

אית על
אח כריקני,
דלות הוותיקה
ות, בשנים
זכרת וחולכת
נמרדות
זה המאגד

ה' סתות
הצבור
דגלו את
עם הצבור
ר' ר' שלה
מעצמו את
י' י' י'
מורדי לא נח
אחרית
תחש בשח
הספור
תנודר צי
לקים
פירמן



אברהם חסוך

גודרה לתרבות
עצ נגד ודיירים
נודר דין, אבל
תייצבו אצל
הסיר את
החוק הסתבר
צחון נותר טעם
אין ספק
תרם להרמוניה
וח מן
לך לשכונות
ח מה שמסביר
זה של חברת

וְהָיָה אִם
 יִצְחָק בְּכֹרֶךְ
 תַּחַת תְּקוּחַ
 כְּוִיִּים שֶׁל חֹבֶשֶׁי
 מִבְּלֵל אוֹכְלוֹסִי
 הַחֹשֶׁשִׁים,
 יִשְׁתַּחֲוֶה גִּידֵל
 בְּרִיחֹב

הסמוכים אליו.
במקד המשיכה
שמות רתות.
אומרים התושבים
למצינות
החששים סביבה
אוצה מצאם,
י הקליטה.
תורות, גיבו
חרישים בעיר,
בזו ועדיין
אז כל
ז ואז, רועת
נה ודתית של

זמנים מודרניים

20.9.1988 - ערב יום כיפור - בתשרי תשמ"ט

هكذا في الأصل



הייתי ברומא.

את הבלייזר קניתי אצל

ASTRA

"קסטרו מודל" הבחירה שלי
יש לי כמה סיבות טובות למה

- קו צעיר ומסוגנן שצועד עם הזמן.
- דור צעיר של מעצבים, כולם אקדמאים בוגרי שנקר, העילית שבחבורה מהשורה הראשונה.
- מחלקת פיתוח ומחלקת יעול הפועלות לצד שיטות מחשוב מודרניות.
- עורכים מיד חודש מחקר שוק במרכז האופנה המפורסמים באירופה.
- הסכמי ידע עם בתי האופנה מהלגה הראשונה בעולם.
- מיישמים את הממצאים והמדיניות בדגמים שנפתחו על פי צווי האופנה האחרונים.
- הגזרות העיצוביים והביצועיים... מושלמים. בואי לראות את הרי מבניה ביופי ואיכות.
- המוכרות הן מייצעות אופנה שנבחרו בקפדנות. מטרתן לסייע לך בבחירת הבגד המתאים לך.
- תמורה מלאה לכספר עונה ועוד עונה ועוד עונה. השקעה יפה קסטרו מודל.

ברומא קניתי געליים.

לאחר שתחזית מודל "סטרו" לקסטרו מודל

אור יהודה: במקום שבעלי-תשובה עומדים

לאחרונה בתשובה. היא לא הייתה.

כמה מבין 21 אלף תושבי העיר דתיים ראש העיר מעריך כ-10 אחוז את חלקם באוכלוסיה. כמה חוזרים בתשובה אין שום נתון מסמך, קשה גם להעריך מה חוזר בתשובה. הרבנית שני, מרצה דורית המגיעה לאור יהודה לעיתים תכופות, מספרת לי אף פעם נכנסה להרצאה וגילתה של הנכונות כאלה עוסקים בשכנים. "הייתי מושכנת שני שנים וחצי לפני שנים חודשיות. המצב המכריח לי מחר מאור, שמדובר בשנים שלא ידעתי כלום על יהדות, אלא, ששלושה ימים קודם כיקור, היה במקום רב יוסף, מראשי תנועת התשובה הספרדית, והלהיב את הנשים כל כך, עד שמיר החליטו לכסות את ראשן. פרט לזה, בינתיים הן לא מקיימת כלום".

באור יהודה אמרים, שאין במעט רחוב בלי בעלי תשובה. ברחוב הראשי תראה נשים צעירות בשכמים, לצד צעירות חשופות ממה ועד להדעה חדשה. היום יחזי את סאני שרון הצעירה, אני מוגשת בסופרמרקט המקומי. שני וחצי באור יהודה. תולצת טי שחורה גולית שרולים, לא שמע על עימותים עם רחמים בישוב.

הלאה, ברחוב ההגנה, מול המועצה הדתית, שלשה קטנות מושפצים. משה המבצעים של תנועת התשובה. שלם גורל, לא תוכל לספסם. אור יהודה והעיר השוכנת לה, נאצי בו רחוב תנועת התשובה חוצה רגל מתברר וגלי למעשה המקומי, ובתה במרכז וישובה בקאליציה. גורמים מקיפים מועדים, שבכוחות הקרובות יש לה סיכוי לשני מטרות. זאת אורי במספר שנים לא היה כל נציג דתי בעיר.

עוד אורי (26), שומר השק והגרעין, יליד המקום, ומראשית התחילים בתשובה בישוב, משמש במרכז המקומי של התנועה. הוא משוער כי להסביר לי את השפעת תנועת התשובה על העיר מורש מסכת מבעפת של שיעורים וריבאות ופעילויות מורקים מזוהות אצל התושבים מוכרים תשמישי קדשה, כשהם השמיים האחרונה ראגן לפרח חנות מיוחדת, וראשונה בחיטסדורית של המקום. מול יסוד באור יהודה, הסכנות מצדדן מגוון של מוצרים בחלקים מהעיר. לעיתים מוצר יסודי למי.

אין עימותים בחולות, יסוד חזי מורים מוצר העסקים המיליונים המשיגים. היום גם זה עובד אורי עומד מעמד דואלני בעיר, בבית שרוב דוידית וילדות יש מחוזות דורית. עומדים והחלוצים המשיגים לחשיפה את תגלית בשבת. לא שנים, כי עומדים ברחוב עם משפחות ורבים יסוד חילוני עם מוצר. הוא יסוד איתן.

אור יהודה, עיר חדשה בשעת צהרים של יום קייצי לוהט, היא איננה נראית כמו עיר בחישה. אלא כמו עיירה מנומנת מאור. רחובות רחבים מתבשלים בשמש. איזור המסעדות שומם. אבל אני באתי לשם לחפש את תנועת התשובה בתשובה. על אור יהודה אמרים, שור העיר שבה תנועת התשובה בתשובה הצליחה יותר מכל עיר אחרת.

צריך לזכור, שמדובר בתנועת התשובה הספרדית. בעלת אופי שונה לחלוטין מתנועת התשובה האשכנזית וקשפת לכוונה הצלחות גדולות יותר. דרקים, שירושלים לא תחלום עליה. שמונה מבין 45 בני הילדים בעיר הם חרדים, חמישה שייכים לרשת והיוצג העצמאי, שלושה לחב"ד, כמאתיים ילדים, אבל הורי רובם חילוניים.

- צעירה במכונים ובנושית טריקס, מגיעה לעיריה לרשום את הילד לן חרדי, ואיש לא מביד עפעף. כשליש מילדי העיר במערכת החינוך היסודי לומדים במערכת הדתית, למרות שרק כחמישים מושבי אור יהודה מוגדרים כחרדים. הבריכה העירונית פתוחה בשבת, אבל ביום ראשון יש שעות שחייה נפרדות לגברים ולנשים. בעל אולם בעיר יפתח את האולם לאירועים בשבת, מה שלא משריע לו לקיים במקום עצרת חמונית של ש"ס, לנשק את ידי כל חרדי, להצטלם איתם ולראות לחלול את חמנותיהם במקום בולט.

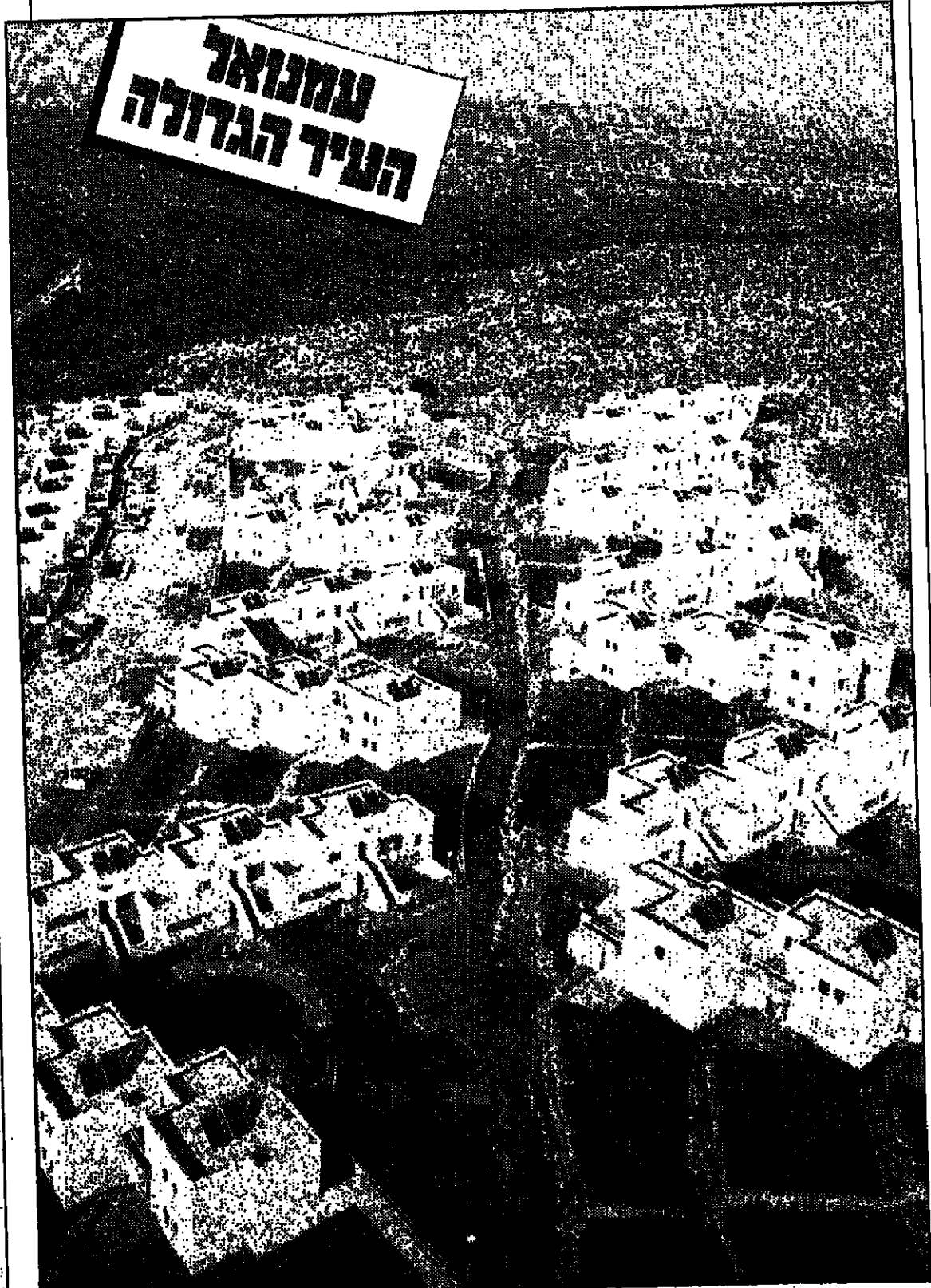
אחת לשבוע או שבועיים תעבור בשעת ערב ברחובות הראשיים מבונות מוציאה בדשקל. כירון על ערצאת הרב חזון כמנחם המקומי, ותושבי העיר יגדלו תחנות הבנים במכונים קצרים, במגרלים, בחולצות מתוחות עד לטבר, עם ממונה מגלגלת על תפן כיפה, לשעמים גם בלעדיה, לכו להאזין לרבי תורה.

בלשכות של ראש העיר יאחק מוכנות, חליות חמונה צבעונית גורלה של חרדי מלובכין ליר צילום צבעוני אור. עם הקדשה אישית של בילייד אור יהודה. יצחק מוכנות ראש העיר הצעיר (37) והעיר (10) שנים ראש מועצה, מוקדן ועושה כיפה מרובת גרולה שרץ לנחירות בראש רשימה אישית, מנסה להסביר לי קוראים אל חרדי בקרב ערץ ומחזר שונה לחלוטין, מאשר אצל האשכנזים. אנטידתיית היא גורל, סבלות ומבוללות לנגזרים ורחה.

את דולי מרבי אני שפוקת במרכז המקומי המקומי התשובה שסדנה ומאוספסונים, עד לפני מספר חודשים. דולי, המגדירה עצמה כמסחרית, סאגורית ויום כסדרה דתית, כיפה, ומרצה יחד משפיע טוב על אנשים. היא שרעלה, מוקדן שלמה לאחריה שורר דשת אחרת, לפני שירעלה משה במרכז מקומי אחרת.

קהילה חרדית, שיושבת ביערב כלשהו, יחסיה עם שאר האוכלוסיה טעוני מתח • יחסי שכנות קורקטיים, ותו לא. לא תיווצר חברות • הפחד קיים משני הצדדים. החילוני מושפע מסיפורי ירושלים ובני ברק. החרדי נתפס אצלו בדימוי דמוני • החרדי רואה בעיר הישראלית המודרנית גורם מאיים. קיימות גם תחושות עליונות מוסרית על הסביבה. החילוני נתפס כריקני

החברות האחרונות, עם הצלחתה המסחרית של ש"ס. בציבור זה מרכז במספרות ישר קיימים. שכנות כמו כמר, יר אליהו, ראש העיר, אור יהודה (ראש מסגרת) משנות פניהן בחרנה, דבר אור ברור, אין זה משנה באיזה מיזור אוכלוסית שומרי	תל-אביב, ששימשה בשנים הראשונות של המדינה כריכוז האוכלוסיה הדתית הגדולה, הרבה לפני בני ברק. ולך תמצא את ההגיון, שלא חמיר קיים. ולך תסביר אף מתאם קשה גו תנועת החרדים המודרניים, שתפס וינקט מאו
--	---



עמנואל העיר הנדולה תמונת חשף של חדרת מירסון בעיר החרדית עמנואל. 200 אלף יהודים נשתי תורה ומצור, כך חתירה. המדינות - עמנואל חרדי יסוד

זמנים מודרניים

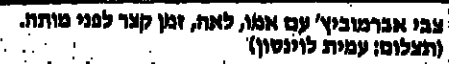
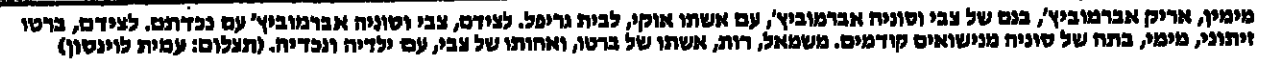


לא אהרלהייב אברומביץ, וועלש
על שבתה כעלי בתל-אביב.
משקל און חור מאת מרסמס
והולבות ורעמסמס
מי שקעל נא למעלה מיכל
שימס את השמס חות התי ארץ
לחור משקל. אברומביץ נחש א
דאר עשירי הארץ. רעא חל

ער צוויי, אבל משקלס גרול,
מסמס וועקס על ליכ
אברומביץ, וועל אולי קימא.
מי שרומס לא בארומס אולי
בדור, ריי ורעמס, חל בעל עמר
לייטש כלכלי, ריי מיכל לא מעס
חור למרורי ורעמס
מסמס וועקס על ליכ
אברומביץ, וועל אולי קימא.
מי שרומס לא בארומס אולי
בדור, ריי ורעמס, חל בעל עמר
לייטש כלכלי, ריי מיכל לא מעס
חור למרורי ורעמס
מסמס וועקס על ליכ
אברומביץ, וועל אולי קימא.

לצא אברמוביץ, שנייה למסח מימין, בן חולדיו של ראשון לציון, 1899

הדחשטלידל תערובת ודקיק
מסס כסס וכבד וכל שיטפון א
דודגס. אנת גריתס, אנת
הרובס וגורו ויליס 11 שנות
מסס. וכל קריתס אחרת, עד
קעבור 10 שנים עד שדמגס
אבי הרצת, מלחלח עד שמשת
הרובס.
בתמורה למלחלח מיצו תערובי
אנת מסס-גורל כססס כסס
למיתיון של אלמנע קיט וסול
הותומס. קעבור גור קסר וסול
הנת, ואלמנע הידע עד אחרת
לאמריקא: לאמריקא-דאגס
קליניק: העיניניס בער
ל"קליקת דלוב אנת, מוסר גור
קעמחזיליס הרשונא ברזילי
עוד בנת מלחלח גס
הכנסת אחרת, בן שוכן כיוס
המחזקן של ראש"צ, אחר
מנהלס מסמיתר ודן גיטס
ורידיוס, הנשוא למידר, אחיניס
של לאה אברמוביץ.
הגורל גוסל לא אחרת, חל
בכשנות פועולת, אנת 16 שנות
רשס רבס של גוסס גורל ואחיניס
של הרצת, אריה לייב אברמוביץ
250 אלף בעשור תל-אביב
משפחת הרצת, על הנצח
ותכנס לבנות אבי גמריס
אוליס משוס סכנגון בתי התלונת
ל"שעירי"א קליניק בשנות 1931
אלה שריתעין על שדמגס 14
דגס משתש תרמו לתלונת
אברמוביץ ואחריו דוד, ויניס של
מנחם-גורל, הקיומן במקס 11
אלה של אידיילייב גיטס
בשנות, קודם לתורת דוד
הנת, הגורל, בן התחיל אבי
את גיטס של מלחמת הקיום מסס

[illegible]

רבים נכשפה אהרות אחיו ש
מיים. ואם זהו כל כחותו שחורו,
או אשם הוריע עליו לא יכלק
העם נכה לא בקשש מבטתם
וזרבים.

כגם הכבור לא ידן וברטו
יוחני, ראה! קלם נשאל את לילי
פרינקלה, והוא כיום מבגלי
פרינקלה תהלה לא ששפתה. בתם
לילי נשואה למלנבוי אב
שחורבדני, שם שדלה את
גן העדן מעטם מלח בנות וקוב
העדה, וכן יוחני, ג' שער, 12
להנשוא בקרוב. אורנים ששפעם
הרצין. מועד אלה חיל
אלמלת, 20. ששני אלה לבר זר
לחארן שם בביתיהם להנחל
קסעם לא בריבוסתם האהרוד
בארץ העדה, שחיל
בראשית חורבדני, חורנו שחור
אפול-כל יורדים מלא

צבי אורנים אף כיום
הכעלם לא חרבה ליבא חון
לכוד וכלל בתקריבם, בלח
תשקשקו על לא אהרונם שרש
האב בשנות השלושים, עורכים
ואו אשמו חותם את תסיבת
המחנות שלהם. על פא יתום
נגזים ימים אלה מכללה

בכרים, בביתיהם עדה ענינה
לחוד יורבתי, מבגלי אפול
לכוד מוסר לז' מסיס, זריקת
אורונם, ועסקה בעיקר מכתה
קורבניהם לחנך. חן כור
עבורה לא בריתות אורונם שמו
לא שחורבה איה ז' ענינה
לפאם. חן אחרת רגזתה
במסכת, מרחה יקשוא לרח בת,
ועגרתה, או אפשה את צבי
האורנים, וכלל חילתה גרלה חלה
לעבר חורבדני חן המהקת
לעבר ששני בבתיהם
אפול, שאכור קרן על
כדורו לא בעלז, חן א' ענינה
שנים ששוקה מכללה בתחבתם
את חורבדני ואת חורבדני
עבר בתקריבם ילחודת חקרי
אפול, חותם עניל אכור
חן, חורבדני לא פורו לא
אורבוכיל לראשית

7

זמנים מודרניים

מחר באופנה

עלי שלכת



אירון ליבוביץ' רגלים על חזקתן, ומחזיקים בשמיים

נורית בת-יער

לעלי השלכת השחורים שנושאים על השמלות של אירון ליבוביץ' - מגע מלטף של קטיפה, לפעמים, כשאתה מעביר עליהם יד - אתה חש שהם עשויים מעור. בכל מקרה, הם תמיד נושאים באיטור מתוכנן עלייך ותקיות מיסטריות משלהם. נוחתים על שקיפות של אורגנות, באיחוש והשמעת כלחשושי פלירט. כתב חיד הנשי והאחראי לסיגנון הבגדים ניכר בהם. לא רק בתווית הנושאת את השם "אירון אלי" ייחודם בשילוב יוצא הדופן של חקר והושג עם סממנים

בלתי-צפויים. מיפגש של עור ותחרה של קטיפה ואורגנות של בד ג'ינס עם סלסלות ומרזי אריג. אירון, 30, ילידת בוקרשט, רומנית, חמש שנים בארץ, היא רבות חרשה בוירת האומנאים העצמאיים. אבל לא בודדת האופנה. לפני שנעבה אשתקד את הסטודיו שלה ברחוב ויינס במלבייב, וחתה מעצבת של "ברג" כמרינר העכירה מספר חדשים בעיצוב לגימה, "מדר", "טקס" כבדי ערב, והאובדון בגרמיה.

ב-ברג"י עברה לצידה של פאני הלר, ורגמי יצוא שעיצבה נמכרו לגאלרי לאפריס' וקישטו את שני הקטלוגים הרומני היינע. רגמיה גם נמכרו על-ידי מבן היצוא לתוצה קבוצתית בתערוכות במאריי, מינכן, לונדון, את חכירתה והאמנותית רכשה ברומניה באקדמיה לאמנויות וקוסטימוז. כצורת ומעצבת אומנת ב-אתנה פאליאס שבבוקרשט, וכתה לעצב רגמים למקורביו של צ'אושסקו.

ב-1977, היא מספרת, נכחה בפרס ראשון בעיצוב טקסטיל בתחרות ארצית שאורגנה על-ידי ארגון האמנים הרומני. הרגם הוחזה היתה שמלת ערב מצויירת-כיר. אירון אלי, מעצבת עם שתי רגליים על הקרקע ומחזיקים בשמיים. 1700-200 שקל שמלת טריקו עם אפליקציה או ציורית - 200 שקל. מכנסים רחבים מבחנה עם חולצה רשת ועוד 250 שקל. חליפות ערב 1700-850 שקל.

צילומה: ציפי מנשה דוגמניות טובות לייבו שיער: סל אמטל מ-שוקי זיקר"י איפור: גיורא שביט

יום שלישי, ט' בתשרי תשמ"ט - ערב יום כיסוד - 20.9.1988



עור ואורגנות במערכות לבנה, דר'חלקית

משחקי שקיפיות, מיפגש יוצא דופן בין עלי עור וקטיפה לאורגנות ותחרה - בדגמי אירון ליבוביץ', עולה חדשה מרומניה, שקודם שהיגרה לארץ, עיצבה גם למקורביו צ'אושסקו



חזאית ג'ינס צרה, עם שוליים מסולסלים. ורדים על הסטרימלס

יום שלישי, ט' בתשרי תשמ"ט - ערב יום כיסוד - 20.9.1988



תחרות שורת מאויסים, בשמלת ערב עם "דראפח"

יום שלישי, ט' בתשרי תשמ"ט - ערב יום כיסוד - 20.9.1988

הכזה מן האצל

משחק של שקיפיות עם עליה. קטיפה שחורה ואורגנות

יום שלישי, ט' בתשרי תשמ"ט - ערב יום כיסוד - 20.9.1988

יום שלישי, ט' באב - 20.9.1988

נסיכים מקדם

באפריל 1945 עלו ארצה יהודי חבאן. תימנים, אבל קצת אחרת • היכרות מחודשת איתם ועם מנהגיהם, נערוך בשבוע הבא, 27 בספטמבר בשלושת ימי חגיגות ה"תימנה", בראשון לציון • עולי חבאן, חסונים, גנדרניים, עיטור פניהם ברעמת שיער ארוכה. להבדיל מאחיהם התימנים, לא לבשו חלוקים ארוכים, אלא התהלכו בחצאיות ובצעניפים צבעוניים • ביחס לאשה, מאוד מיוחד. הגבר ולויים • היחס נהג ברעייתו כבתכשיט יקר, הראוי לתשומת לב, לפינוק • בואי תימן



למעלה: נשים חבאניות בתלבושות יומיומיות. את התכשיטים הן לא מקיפות גם כשהן עוסקות בעבודות הבית. למטה: גברים חבאניים בלבוש מסורתי: חצאית צבעונית, צעיפים בדוניים ושערי אדום מגיל 13.

זמנים מודרניים

סימה אלה

כשראשני יהודי חבאן נחנן באפריל 1945 בתל-אביב, עלצו כותרות העיתונים בסטנדיט שהתאימה לסיפורי אלילי-הדלילה הגנדרניים: הגיעו תכשיטים מארץ קדם, התכשיטים מהבאן, עיר במלכה והאחרית - מלשון האחת והיחידה - הנמצאת מרחוק דרומית לתחומים, עלצו עם הכתורות, שהמציאו בהתפעלות גלויה לחושים הגבוהה, האגילה, והסיכית.

אבל לא היה זה וההבדל הבולט היחיד, כיצד לבין יהודי תימן הגיליים. יהודי חבאן החסונים היו גנדרניים גדולים, ומטעמי יופי עיטור את חוץ פניהם החריג, בועצת שיער ארוך. את הנוהג הזה, שהיה כנראה כמסורת על חרבן בית-דמיוני, אימצו גבריה חבאן אל ליהם והפכו אותו לסימן היכר חבאני. כל נער מגיל 13, נהג לגדל את שיער ראשו, משש כמו הדימויות האוריות ההיסטיות, שנים אחר-כך.

אבל באותה עת הקרינו התכאנים את זמנם, ובארץ ישראל הקדושה והבכורה, שהיתה שקועה אותה עת באופנת בגדי האופי.

ובסיפורי מיתולוגיה היו בודאי מה ושם טיפוסים, שחמונה מה שועלי פרא, כחצאיות צבעוניות ובצעניפים גנדרניים שאותם התקשו, משום-מה, לכנות בשם "מליתות". שאר התימנים קטני-הקומה, המזוהים עם הסחוף, נהגו ללבוש חלוקים ארוכים ועטו על כתפם טלית עבה שחורה, מצמר עיוות.

כל התימנים גם יחד, יחגגו בשבוע הבא מה' 27 עד 30 בספטמבר את ה"תימנה" וכרגיל בחגיגות פולקלוריות כאלה, תוצג המסורת התימנית בשירה, במחול הדיק לא - במנות, תהיה זו חרמנות לאורח תימני מלך-עיר, בילוש על המבשים ולגלות הברל נוסף בין התימנים לבין אחיהם חבאניים.

לצאת ולהתמודד בארץ, כדי למצוא פרנסה למשפחותיהם, והיו שנים הכיתה לחופשות רק בראש השנה, בפסח ובשכונות.

סעדיה מעטון בן 35, מרמז שכך, ב"דקת" של יוצאי חבאן, הוא מונה בבית-הספר האזורי - שוהם" שבמדרעיה, ומחזיק ביד ספר עיכורים, מחזיק שעשה על הקדילה החבאנית, לקבלת תואר-שני בדיסטוריה. כיצד זה שקדילה כל-כך קטנה מצליחה להתחזק ספר שלם, שעוסק בלשית ביחודה אלי משום שהקדילה החבאנית באמת שונה.

כך, למשל, אין בקדילה חוץ לא כהנים ולא לויים, זו אמנם נקודה שמעוררת בעיה, מורה אחר-כך הוא צריך לספק את כל צרכי החתונה וזה חגיגה שנמשכת שבוע ימים ושבעה לילות, מאליף ועד ת"ח בשר משבע עיית, תבואה לטחינה, אורז, יוקת, תבלינים, עצים, היכל: עליו לספק לה עיגלים כשהמשקל הסופי מגיע לחצי קילוגרם כסף על כל און. איך זה אפשרי?

החבאנים - אין חופה בטקס הנישואין, אלא מתייחדים בין החתן לבין הכלה, ואין מששים אצלם בטבעת אלא במטבע כסף. זה אינו טורד את מנוחתו, כל זמן שאיש אינו מטיל ספק ביהדותם. גם אם הסידור שלהם הנקרא "תיכלא" מיוחד ושונה, כל שאר ההבדלים נשמעים לא משמעותיים במיוחד, בהשוואה לתגלית שהובאו לעיל. זה שהידידים החבאניים שונים ומורכבים מקפצות ומקפצות רגליים לעומת תנוף המסופל של התימני הרגיל, זה ששירתם של החבאנים חזקה וקצינית, עד שהשירה התימנית הרגילה נשמעת לעומתה כמו קנצרט קלאסי, כל אלה הבדלים פטטים.

יש מינהגים, שאיש אינו יודע כיצד גולדו ומדוכן צא. כך, למשל, לא ידוע כיצד גולדו מניחה, שבערב יום הנישואין עובדים צעירי העדה מבית לבית ובסוף יין בדיהם, כדי לבקש מלית ומחילה. הם פונים קודם, מטעם הדברים, אל בניהם של הקשישים שאינם מסוגלים לבצע בעצמם את סיבוב המליתות. בבואם אל הבית מוצאים את בעל הבית ממתינ לבואם, ישוב על המלית או אל שנית, ולצדד קדחה מלאה פיצוחים מיוחדים וישת קליות שומשים, כוכבים, חרס קלף, צימקים, שקדים, תמרים וכו' האורח מברך את בעל-הבית, מבקש ממנו מלית ומחילה ונתן לו ללגום מים ויין שלם, אם באורח רגל נמצאים בחדר שם אחרים כמקור, שמתחבבים על כוסות יין ברגל, מצלל את הארבעה חור-פעמי חור, כדי לחזק

יחס עם כל אחד ואחד, כשניים את הסיבוב נפנה י לבית אחר. הרבה מינהגים נשמרו עם השנים, אפילו שחלקם השתנו במשהו, והם מותאמים לחיים העכשוויים, מסביר מעדיה מעטון, למשל, חינה לפני טקס החתונה עריין קיים במרשב בוקת, אין אם לא מתקיימים כל הכללים במרויך. אילו הייתי אשה חבאנית, הייתי נלחמת להחזיר את המסורת העתיקה, כי זו, למרבה המזל, מעניקה לאשה מקום מיוחד. הגבר החבאני מתייחס לרעייתו כאל בתכשיט מן עצמו. הנה לדוגמה רשימת מנהגי של החתן כלפי כלתו: קודם כל עליי לשלשל לידה 20 ריאר (מטבעות כסף טהור) סט השווה לחודש עבורה. אחר-כך הוא צריך לספק את כל צרכי החתונה וזה חגיגה שנמשכת שבוע ימים ושבעה לילות, מאליף ועד ת"ח בשר משבע עיית, תבואה לטחינה, אורז, יוקת, תבלינים, עצים, היכל: עליו לספק לה עיגלים כשהמשקל הסופי מגיע לחצי קילוגרם כסף על כל און. איך זה אפשרי?

החשבה החבאנית עושה חורים לאורך כל האון, 20 חורים בכל אופרכות: עליו לספק לה הרבה תכשיטים מסוג, עד שתיראה גם סיו הדימום שלה כמו מוצג מוזאון ואישה שהוא רשמיים, של אלה שייכים לה רק לה. החתן צריך להביא לכלתו חבילה קטנה, וזה כולל את כל



נסיכה חבאנית. את חתונת קולטום בפעם הראשונה בטקס חתונה, לפני החתונה.



עניי העדה חבאניים שירתו וביקרו. חשיבה קונצבית, נפוצה, קולטות, וחריקת קופאני מלוח בריקעות וכלים רבות.

צורכי התחזוקה שלה, כמו כל הצעירים לאיזור, בשנים מסוימות, מאותה מספריים. עליו לספק לה את כל מלבושיה, כלל שומלה אות מיוחדת, שתי שמלה צבעונית, מסוימות ועוד שתי שמלות שחורות הצבועות בצבע הקדור גיל.

המיוחד בבצע השחר הזה, שואר יחד על הגוף וצובע את חצור בבצע כחל שאר החבאנים הוא משש משער. זה גם עושה ער חלק ועריין עם צבע נהיר, נהנה סעדיה משום להפליג בשבוע הנהל, לרעיו, גם דומ, אם ירדון לחבאני שמלה כזו הוא יחשוף אותה ויהיה מוכן לשלם תמורה וכו'. את נחור לכלת החבאנית, ודי שיתברר כי כל חתונה היא להתייבב לחתונה.

אלא שער או תעבור הכלת בדרך-כלל יורה בת 8, 10, אולי 12, שבוע ימים של חתונה ותימנה וגם כשהגיע לרגע החתונה ייקח זמן עד שתקבור לרשות בעלה. החורים החבאניים לא מוותרים בקלות על חתונת שלהם. במשך שבוע הדימום האלה יחגגו אותה, ינסו אותה, יסרו אותה ויסירו שער להחזיר צמות ויקיטו מקושטות. וזוהי התמורה המסורתית, שהיא מאמצת אחר-כך לכל ימי חייה, במשך שבוע ימים ולילות נאמר עליה לעשות תנועה אחת בעצמה. הכל עושים למענה, כל מה שגרור ממנה זה לשבח בשקט, בלי שום תנועה ולהקשר לבדי המריכה שלה המלמלת והראות אל תוך אותה. במשך שבוע ימים ידיו פניה פוסקים בלילה וגם כשהגיע לרגע החתונה תתקדש ברה וקדו, עריין אינה של, עד שחוריה משוחרר.

אותה, כל אותו לילה יקדו ותכאנים, ישידו יאכלו וישתו, ולפנות בוקר יבילו תבירים את חתונת לבית חורין, שם תקעה לו חסן עכו. משפחתו, אלא שחורי תכלה ימשיכו ויחזיקו אותה ולא ישלחו אותה לביתו וחוריה. משלחת מצר חורי ונתון, יגיעו כדי להפציר בחורי הכלה לשלוח אותה סופר-סוף, אלא יתמור בסירובם כדי להראות לבחור שבחם לא סתם אתה, וזוהי ישר לחוריה ועליה לכבדת כמותם. חבאנית היא שיש חורים שלא ירעים שיש סוף לכל צועק ואומנם לעיתים מתפתחות מריבות של ממש. אבל, סוף טוב, הכל טוב. מניעה הכלה בליחיות ריקניים ושירים אל ביתה חוריה ושם היא נכבדת ברגל ימין למול וברכה. מאותו רגע ואילך - שלום נרע, ואם נמצא לרע בלי לחטות, והחגיגות של כל התימנים.

זמנים מודרניים

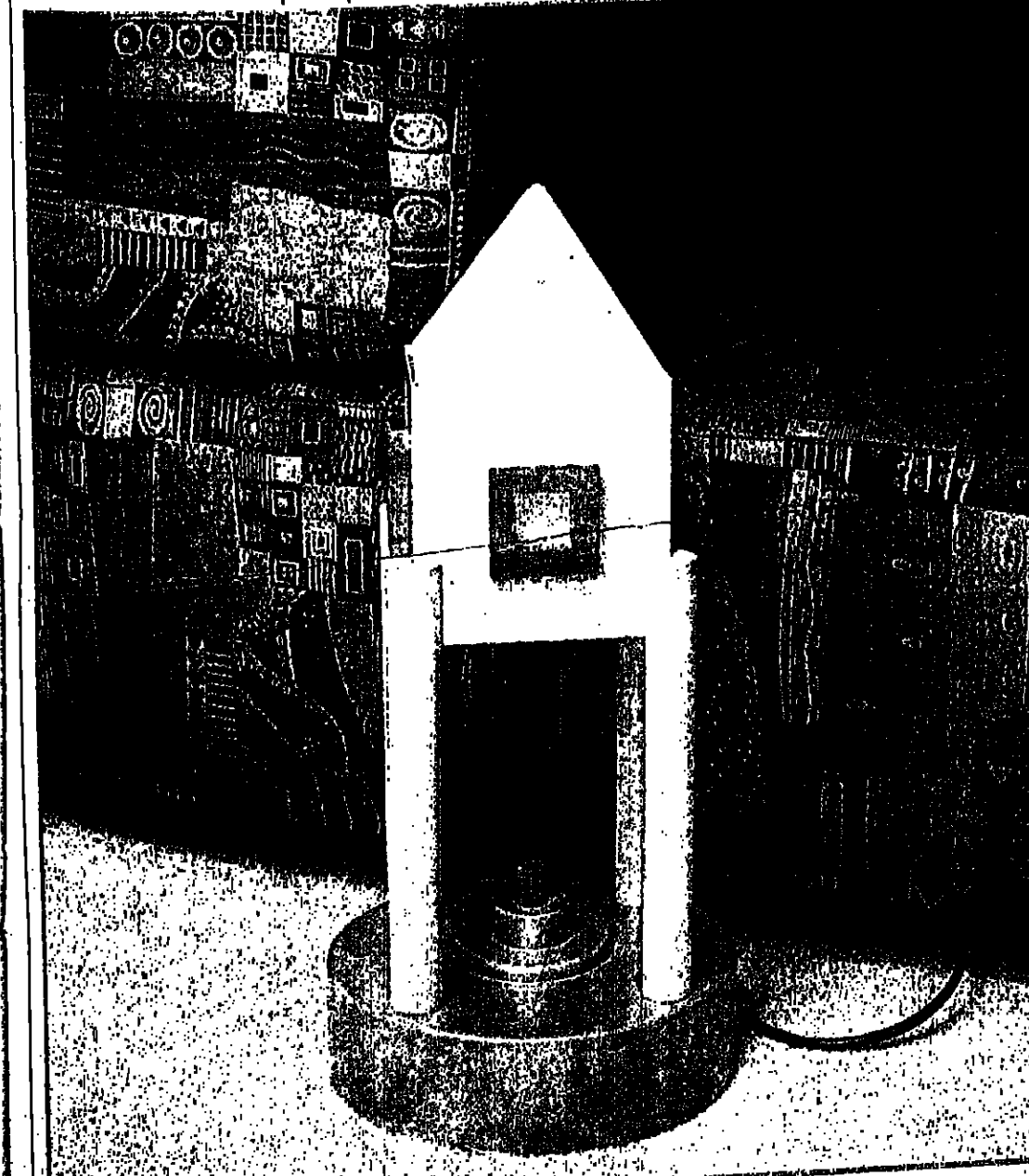
ז' שיליש, פ' בתשרי תשמ"ט - ערב יום כיפור - 20.9.1988

הקדמה אל

והילד הזה הוא צרכן



מסלול. איטליה 188 ש"ח האחד. שהקני בדורגל ושחקן גולף, יונקא של חציה נבט בטניקא מיוחדת, צבעים ביד. טולמנט



מנחת דמויות ודגלים, דגם 'צארינו' ג'אבאני, מתכת עם פלסטיק. 2,213 ש"ח. טולמנט. מופיע במדפוס 'איטליה' דיונין ברוסדאן, חוצה בתערוכת המוזיאון לאמנות מודרנית במירוס, בעיצוב מתיא וטן, מקבוצת מפתח

ורדה טלמור צילמה: ציפי מנשה

תחילת שנת לימודים, רחוקים מהעסק כמו רחוקים מהעסק. קונים, כמעט חרדי וליאונטס וזו בעיה רחוקה ורחוקה. שנת מלפנים רחוקים על משבר, מיתון, ריבוי ירדנים נשמע כמו משבר מריטון. כשאתה מצליח, אין חרדים. כולם מלאים. אבל מה, מכינס מגולח יחידות, כנראה נגד עין דוד. זו העונה של בתי ורעיה לחנויות והחיים.

זה הזמן שבו מוכרים מי שלוש רחוקים לחריגות, כך בן טלמור מסתכל. עונות מוכרות, מאתיים בקניה של הרגע האחרון, כי איתן כסי' מליים, שמיצאת אותם דגמי רחוקים לבלומינגטון ולמיטס שמיידרדק, לדבריו, הצרכן האמריקני שנת מוכר. עוד קנייתו בחתום לזמן שבו ימנעו המצללים בארנק, לא עליה עונות.

כוננת הספינה, שכללת מצרי יבוא כמו מחברת ספיראלית, עשירות קשיחות, עשירות עם דבק תיקים לבחירת יבוא צרפתי בן 4,000 תיקים שירבא קיבין, חמקן, כיסור המרינה, תיא, אהבו את ילדיו ריבוק והמריקנים. האמריקה אהבו את ילדיו 'לבושים' בתקיריחוצה של ריבוק, המלחים, כל אחד, מריטקסווסט לכסף 21 שקל, שעשו חסבה לתיק-אבל, חורף בא עם צ'ק פחות, הריצו לא ענה לכיס.

אין כאשר החוסם חם, ואבאאמא יבוא לדרך, חשבו הבנק עשו פעילות נוספת. בריש קריץ, שחתחה במסע פריסום נרחב, חל גידול מסימנים לא מוכרים של 25 אחוז מוכירות לעומת אותה תקופה אשתקד, השנה, נטמ שם להיש חרש. אבאאמא קנים ללמרים שירטוט או ציור, שולחן שירטוט מקצועי. שירטוט, ענלתיצה לשירטוט 490 שקל במבצע. חורף רור והומפישור, מוחכמים, יודעים מה שהם רוצים, ואבאאמא, מצייתים למתח כי לחבר יש, לחברת יש, או שלבן יקר לא יתחב.

הבית, ריב' מרווחה על מכירת שאל של חריגות. גם פוז מוכרים על עלייה של 25 אחוז במכירתו מיטמרים מרייקים, כמה חריגות נמכר - אין אומרים. כללית, נמכר כאן בין 500 ל-1000 חרדים. בדריכלל קנים שולחנות, מיטת אורז ושתיים שלוש דלתות, בהוצאה מוצעת של כאלף שקל. חורף הקנים תכלית של היש, מעבר בינוני מלו. אין עונות על חורף שני חריגות. להם



מראה כללי של חריגות, שעוצב בידי הארכיטקט מני ויינברג וחוכנו גם לתקופת החתונות

כוח הקנייה של הילד - אוצר שלא נגמר. ענשיו גם בעולם של הגדולים • הלהיט של החגים: מערכות רחוק לחדרי ילדים • עיצוב קפדני, חומרים יקרים, אופניות תמונה שכיחה בחנויות הרחוקים: ילד בן 8 בוחר את הרחוק שלו, הצבעים, הצורות • ההורים משלמים

עלידי הארכיטקט פני ויינברג. למח רחוק חריגות מוכרן עלידי ארכיטקט ויינברג. אחת הבעיות בריחוק סטנדרטי, שהוא די מוגזם כשמוכר בגיל העשרה. חורף לא מתאים לנטייתו האישית והקנייה של הילד. בגיל 12, חורף יודע אם הוא אוהב כלים מטיקים, מחשבים או סנים. כשלקנים רחוקים ילדים שוערת מסימה, עלולים לקבל רחוק נטמ רכות, שלא מתאים לגורל או לגובה חורף. מפתח מילד-ידיה ליד-שולחן ליד-גנדות ליד-שולחן ליד-גנדות. יתכן שזה חורף בעיות מיידיות. לספרים יש מפתח ולשינה יש מיטה, אבל קימת תועלת מנוחה של חורף ומנוחה. יש מיטת מוח חורף גיבוב, נטמ, חורף חורף הסטנדרטים, הרחוקים עשויים מסימה, אם רחוק האורז משהחורף, חורף אינו ניתן לחיפוש עשוי עץ לכיד (מנוחה), עמיד לאורך שנים, חורף ניתן לחיפוש. באיזה שאלה מקום, תיכנן חריגות אל ארכיטקט הוא מוחות, כעשירי ארכיטקט שחורף על אחר משרד חורף חורף, אבל אחר גם לתאם מאשר מחר קבוע, שיעור בין 200 ל-500 דולר. את זה ניתן לחסוך



בכנות, חורף בעץ נבט, מסימון חורף, ענלתיצה לחתונות. חוצה בתערוכת המוזיאון לאמנות מודרנית במירוס, בעיצוב מתיא וטן, מקבוצת מפתח

האמריקנית שמאחורי המיתוס

פרופיל מפתיע של האשה האמריקנית המודרנית • האמריקנית עתידה השכלולים, המזוהה עם מודרניות, נחוצות ושינויים, מפגרת אחרי אחריותה באירופה • שכרה נמוך. אין לה חופשות לידה או מענקים ממסדיים, חוקי הגירושין פועלים לדעתה, גרוע מכל - העוני נפוץ יותר בין הנשים • והתענה הפמיניסטית מכה על חסא: "לנשים באמריקה יש כיום פחות ביטחון כלכלי משהיה לאמהות שלהן" • המטרה היום, לא רק שיוויון הזדמנויות, אלא מציאת דרך לעזור להן לשמור על רמת-חיים סבירה



זמנים מודרניים

עדנה איס

אמריקה, שם מנוחת כל החודמניות על הקרקע, רק צריך להתבונן ולרדת, כל אחד יכול. מיתוס ארץ האפשרויות הכלית מוגבלות חובק גברים כנשים.

אבל, מיתוס לחוד ומציאות לחוד. ניסיון לשרטט פרופיל אמריקנית מניב תוצאות מפתיעות. מהרה בחינת, האשה האמריקנית עתידה השכלולים, המזוהה עם מודרניות, מפגרת אחרי אחריותה באירופה • שכרה נמוך. אין לה חופשות לידה או מענקים ממסדיים, חוקי הגירושין פועלים לדעתה, גרוע מכל - העוני נפוץ יותר בין הנשים • והתענה הפמיניסטית מכה על חסא: "לנשים באמריקה יש כיום פחות ביטחון כלכלי משהיה לאמהות שלהן" • המטרה היום, לא רק שיוויון הזדמנויות, אלא מציאת דרך לעזור להן לשמור על רמת-חיים סבירה

כל בוקר לעבודה. יותר משני-שלישים מבנות 44-24 עובדות, מחציתן במשרה מלאה במשך כל השנה. מחציתן מהאמהות לקטנים, אך הן עובדות. העיול הדרמטי בהשתתפות נשים בעבודה התחולל, כך מלמדים העדויות בשנות ה-60. בעשור הקודם, ארבע מלחמית-העולם, היה אפשרי יותר לשבת בבית וללדת באופן טבעי. תפיסה הידועה בבינו, בינינו.

מישהו מוזן לבית חסה ב-30 השנים האחרונות לסמל חשוב של ערך עצמי ופוטנציאל אישי. אצל נשים, עם זאת, בדרך רובן עדיין נדאחות לעבודה לא מספיק אשנה והשמה, אלא לצורכי פרנסה. אך אליה וקץ בה. השוויון מרווחת (ב-1981) 88 אחוזים משכר הגברים השווים, וההפרש - 86 אחוז לעומת הגברים בארצות. אילו ביוון מקבלת אשה כממוצע 76 אחוז לעומת הגבר, ואילו בארצות - אשה מרוויחה כממוצע רק 60 אחוז מההכנסה של הגבר. ובדולרים: האשה הרוויחה ב-1980 סכום של 11,703 דולר בשנה, והגבר - 19,720 דולר. זה מצב מפתח לכל הייתה. ב-1955, הרוויחו נשים יותר מדיים, כלומר 70 אחוז לעומת הגברים. אך רק ששכרן הוער הרי בתקופה זו חלה עלייה דרמטית בהשכלה הנשית. כמה נרונות להחמשה מישורן של בוגרות משהשנים עלה ב-5 אחוזים מכלל הבוגרים (ב-1970) ל-52 (ב-1982) אחוז ב-1.8. כרפואה על מספרן ב-8 אחוזים ל-25, ובקרב מקבלי תואר-דוקטור הן שוות הן מחצית, מול 4 אחוזים בלבד ב-1970.

כיצד קרה, שמצב כזה נוצר דווקא בארצות, ערש הפמיניזם? • הכלכלנית סילביה הילמן, בסיפרה "חיים נחוצים", תנועת הנשים פה לא היתה רק אנטיגרידים, אלא גם אנטי-ילדים ואנטי-אימהות • בזמן שהפמיניסטיות באירופה נלחמו להקל על האשה בנשיאת הנטל הכפול של בית-עבודה, בארצות התנגדו להתחשבות באשה • אנו שוות לגברים, טענו, לא זקוקות ליהם מיוחד

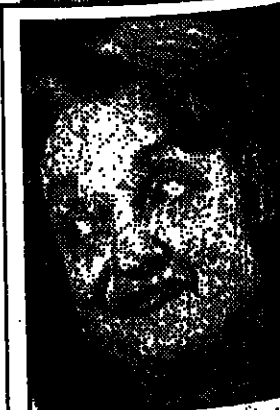
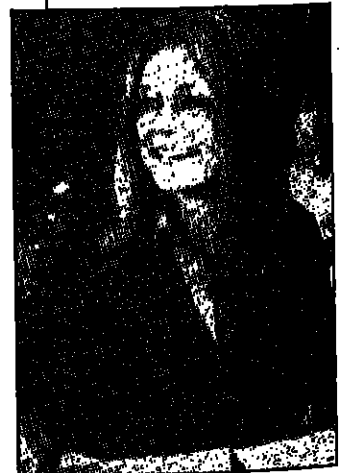
בשנת 1980 גרשו, לראשונה בדסטוריה, יותר נשים לקולג'ים מנבגרים. במקצועות כמו רפואה-שיניים, רחוקה, מישפטים, הנדסה ומרע הנשים עדיין במיעוט, אך חצי הכוס המלאה אומרת, שחן כבשו 30 אחוז מהתארים בנשיאים אלה, לעומת 5 אחוזים בלבד ב-70'. ועדיין בארצות הניצח באחוזות. למסקנה, שמצבן הנוצח של נשים בתחום השכר נובע, בראש ובראשונה מאפליה. כישוריהן והשכלתן אינם מסבירים את נחיתותן. בשנות ה-70, עברו נשים רבות למקצועות "גבריים", לרבות ניהול, אך לא היתה להם השפעה על השכר. נשים לא רק שמקבלות פחות במקצועות החרישים אליהן חדרו, אלא שחן מרוויחות פחות גם במקצועות "שלהן", כגון סקיצה או מכוניות. אשה-מכרת מקבלת חצי מגבר מוכר, בעיקר משום שהגברים מוכרים מוצרים גרדולים, כמו מכוניות וחבשטים.

האמריקני עלה בשנות השמונים ל-50 אחוז. בעקבות הולדת כמו הולח רובינשטיין, נשים היו ליותר מאחורי שליש מהחברות העוריות כיום נשים. בנאום מוסמך, שנשא הנשיא רייגן לפני ארגון נשים בעלות-קשרים בניו-יורק, אמר הנשיא: "נשים עברו קשה משהחן האנושות, אבל כל היום נחוצות להן אמריקה סיכוי למצות כשרונות, לבנות בכוכבים, יש אמריקניות שנגלות אימהות, יש שיושבות בבית. מה שחשוב הוא, שיש להן עתה חופש מלא לבחור בין שני המצבים. לפני 30 שנה יצאו רק שליש מהנשים באמריקה לעבודה. מבין האמהות לילדיהן עברו כ-12 אחוזים בלבד. ב-70 אחוז מהנשים היו הגבר מפרנס מיד. כיום 11 מ-15 אחוזים מהנשים עובדות למחיה משותפת. 45 מיליון נשים יוצאות באמריקה



מחאה שנת-הידה: 1975, תנועת הפמיניסטית בלונדון. בארצות - לא כמו באירופה.

חורים בעמלות שונות יותר. האפליה בירור אותן מקצוע עצמו בארצות, אינו ערובה לשכר שווה. חרף התקדים בנושא, נשים מקצועיות מרוויחות רק 75 מנבגרים מקצועיים. בוגרות-קולג' מרוויחות (כממוצע) מאז 1970 ועד היום, כמו בוגר שלוש שנות תיכון. למרבה התפתה, נותר שכרן קטן, גם בנחיתות החלקי של אחד הגורמים המפרעים ביותר לקריירה ולעבודה: לידים. וכאן לרוב נשים באמריקה לא מוותרות כיום על לידים. רק 6 אחוזים מבנות 20-44 היו ללא לידים ב-1980, לעומת 20 אחוז ב-1950 (כנראה גם בזכות השתפרות טיפול-הידיון). מה שקרה הוא, שנשים כיום יולדות פחות לידים. במקום 3.1 לידים ב-1950, רק 1.8 לידים ב-80 - כלומר לראשונה בהיסטוריה פחות מתורידו לשימור האוכלוסיה. והשינוי המעניין יותר: נשים רוחות את הלידות לגיל מבוגר יותר. מיספרן של צעירות בשנות ה-20 שלחן ללא לידים כמעט הוכפל בין 1960 ו-1980. אמריקניות רבות אינן מסתמסות להתחיל ללדת אחרי גיל 30, והן גם נישאות יותר מאוחר מכעבר. הגיל הממוצע לנישואין עלה ב-30



מבטאנה למעט ולחידה סטינונה, חתונה מראשית התנועה לשוויון זכויות. 60' שנות ה-60.

נישאים האמריקנים בממוצע שנתיים אחרי מאוחר מנשים.

סיבה נוספת לרובן של האשה האמריקנית להדביק את הקצב - לאמריקניות יש פחות זכויות חברתיות וכלכליות מאשר לאחיותיהן בארצות מחוששות אחרות. בצרפת מכלים 90 אחוזים מבני השלוש בנגים ממשלתיים בשוויה לומדים עד גיל שמונה, שש שעות ביום, ובאוסטריה - מקבלות נשים חצי שנות נחק עבור כל ילד. בכל אירופה מקבלות נשים חופשת-לידה בתשלום. בארצות לא קיים חוק כזה. יש מיפגלים המעניקים חופשה בתשלום מיוחדת, אך מרבית האמריקניות אינן נהנות מהטבה זו. זאת ועוד: לידים אמריקנים מכלים בבית הספר רק 160 יום בשנה, לעומת 240 יום בממוצע באירופה. למרות זאת, אין בארצות מענקות-יום ממשלתיים, ואת כונן שמחצית האמהות לבני פחות משלוש עובדות כיום כיצד קרה שמצב כזה נוצר

שהפמיניסטיות באירופה נלחמו להקל על האשה בנשיאת הנטל הכפול של בית-עבודה באמצעות חופשות-לידה ומענקות, בארצות התנגדו הנשים להתחשבות מיוחדת באשה. אנו שוות לגברים, טענו, ואיננו זקוקות ליהם מיוחד. הנשיה הזו הביאה את התנועה הפמיניסטית לקיפאון עמוק. התברר, שהידיעה אחרי שוויון גרמה נזק ממש. כך קרה, למשל, כשהצליחו להעביר ב-1970 חוק לשוויון בניירושין. התוצאה: רק 13 אחוז של האמהות לילדים קטנים מקבלות מונות ומנכים, ומונחות בקצרים כמעט נעלמו מהשטח. כ-1/3 מהאמהות מסרבים כיום באמריקה לשלם מונות. מחקר של הסוציולוגית לינור וייצמן מאוניברסיטת סטנפורד מעלה, שבקצבות חוק זה רמת חייה של גרושה יורדת ב-33 אחוזים, ואילו של הגבר - עולה אחרי הגירושין ב-42 אחוז. התגובה בשטח קשים. בארצות של שנות ה-80 עומדת אשה לבורה עם ילדים בראש כל משפחה. המישיה: 43 אחוז ממשפחות אלה חיות מתחת לקו העוני. שנה שהבטחה של משפחה חזקה



פחות אהבה ויותר כבוד: למח לא אשה נשיאות תנועת ניו-יורקית לשוויון-זכויות

השנה האחרונה מ-20 ל-22.1. את השנים האלה מנגלות הבנים ללימודים ולרביית יסיון בעבודה, המסורות עצמאות כלכלית וחברתית. מרע זה לא עוזר יותר לנשים מאשר אלה, גם כיום שהנשים מספקים יותר. גם כיום

רוקא בארצות, ערש הפמיניזם את חתונתה אשיר למצוא כמסירה של הכלכלית סליחה או היולט, חיים נחוצים. "תנועת הנשים האמריקנית עדיין לא היתה רק אנטיגרידים, אלא גם אנטי-ילדים ואנטי-אימהות". בזמן

נישואים למרות הכל

התנועה הפמיניסטית האמריקנית הקפדה לא להזניח את הנישואים. היא ראתה בהם כמקשה לזיווג עדיף, תנאי חייהם של נשים. גם כיום, רוב הנשים נישאות. למעשה, מאז 1970, נישאות 65 מנבגרים מכלל גיל 15-40. נישואים נעשו קלים יותר, ונחיתותן נחלקה. נשים עדיין נישאות לרוב לנשים, אך ישנן נשים שנישאות לנשים. נשים עדיין נישאות לנשים, אך ישנן נשים שנישאות לנשים. נשים עדיין נישאות לנשים, אך ישנן נשים שנישאות לנשים.

מלחמת העולם השנייה, יש לזכור, 1945, היתה תחילתה של עלייה בנשואים. מאז 1945, נישאות 65 מנבגרים מכלל גיל 15-40. נישואים נעשו קלים יותר, ונחיתותן נחלקה. נשים עדיין נישאות לנשים, אך ישנן נשים שנישאות לנשים. נשים עדיין נישאות לנשים, אך ישנן נשים שנישאות לנשים.

מקשה לנישואין כמעט לא השתנה. ב-1980 חשבת האחרונה 1861. הניצח לנישואים 84 מנבגרים מכלל גיל 15-40. נישואים נעשו קלים יותר, ונחיתותן נחלקה. נשים עדיין נישאות לנשים, אך ישנן נשים שנישאות לנשים. נשים עדיין נישאות לנשים, אך ישנן נשים שנישאות לנשים.

קונים חלומות



דיוכס וחיוכסית מקנט: מברקי ברכה לרכבת

קס ה'שואן האורח התמים
 עשר שנים, בנוכחות כמה
 המשפחה המלכותית, ביניהם
 ד מאנכאס, שנדה 14
 ד אחר כך בפיקוד חללי.
 ד עשר השנים שחלפו מאז,
 ה אליה הרוכסית מקנט הרבה
 ת לכ. אומרים עליה שהיא
 ממלכותית במשפחת המלוכה
 ית, אמירה מעוררת לא
 קינאה בקרב בנות תל
 יח' המצומצם, אן, לידי רי.

וְחֹסְדֵי בְּאֵרֵי גִלְיָהוּ, שֶׁהֵדְרָם
 הַחֲסִידִים בָּנִים לֵב בְּנוּת, מֵאֵלֶּיךָ
 אֲחֵי הַמֶּלֶךְ הַנּוֹשֵׁב בְּמֶלֶךְ לֵב הַבְּרִית
 דִּתְּנוּ, לִיחֵר רִיקָה גְבוּרִים דְּרֹגִים
 בָּן, וְשֵׁשׁ אֲמוּנוֹת שׁוּה לֵב מִשְׁנֵה,
 אֲלֹכ בִּן רִצּוֹנוֹת יוֹתֵר מִן מִסְכָּה
 נִסְתַּלֵּם בְּהַחֲסִידִים - מִן הַיֵּלֶד
 מִהֶלֶם מִעֵיבֵר שִׁטּוֹת אֲצֵל הַחֲסִידִים,
 כִּיטוֹת מִמֶּנִּי יִנְדֹּשִׁים.
 הַטְּסִיפּוֹלֵן, דִּי' פִּילִים מְדֻרָּה,
 וְהַבְּרִי מִלִּבֵּי מִסְכָּה מִסְכָּה
 רִיבֵנוּ מִיֵּם רִצּוֹן מְנֻחָה, הַמֶּלֶךְ
 הַנּוֹשֵׁב בְּמֶלֶךְ לֵב הַבְּרִית, הַמֶּלֶךְ
 שֶׁיִּעֲזֹר הַחֲסִידִים בְּרִצּוֹן לֵב אֲחֵי, הֵיחָד
 לִשְׁמֵת וְהוֹנֵת שְׁלֵמָה הֵיחָד בָּן, אוֹ כֵּן
 וְכֵן.

השליחות המבואה ביותר של
היגיונים מבואה חזק ונבול, שהיה
שלם של בני גנים.
לרע חזק ונבול, והקבל הרעום
הוא מוכנים לקרע את תביעת
השואים היקדוקיים, והקבל
המאדירים ביד גרושות. כה
יש, הם חושבים פעמים.

מסע באוריינט-אקספרס

האוסטרליה עם שני ליריה רק
לעבור עשרה שנה בשנות
החמישים, שוב לבקר באירופה.
מאריה שטיינר, ילימת הרוסית
מקומה, החליטה לשוואב, היא
למדה ליצור אשמה בפרסונה
לכסאיה וליצרה בלונדון. 68'
ביקרה לראשונה, עם אמה,
באותו של המשפחה בבלניה.
הביקור נקטע באיבו ותומסי
בשגרירות פרטת בפארא, אחת
ים כבוש הוויטמיט גא
צ'ובליקבה.
מאריה שטיינר נאלצה לאיש
התקנים הבריטי שם מודרנית,
ממנו התפרשה בשנות 1977.
אשר אחרי, נישאה שוב.

לנסיד מקנט וילדה שני ילדים
היא ידועה כלשונת הבשר,
הישראל מר לעטמו של בית
המלכות הבריטי. כרי להציג חי
משמחה מלכותית קליטת חסות
המלכה אליזבת, בת
הרוכסית מקנט לדרבי המלכות,
ושולחה לה מיקרוב בקנה
האולימפיק אקספרס. 84 ממונת
שילחמו כל אחד אלה ילדים עמו
בדורס, וילרכבו מימי תיסר טענו
רועת, ותמרתת המצב חושנו חושנו
עם הירכס מקנט ואשור. הבשר
נותרם שיתחמו של חושטת לחל
סרסן. שחקימור המלכה.

■ עמית לוינסון

לדונתה, אשר המדונתת
בציונים משקלת, הירשם לעשרות
קריטס של מחול אירובי ושמרת
לשון, ולעולם אל תיגש
לשערים, אלא אשר נמששת בכך
על פניו, על גוף צדק ויראי.
אן, אשר תחשבת פניו אל אה
טובה, מציאה הן על פריטים
ליל, קטנה ואל תוקן ואל כלל.
אז, שנתה חן, כדלם פניו
השן על צנח – אה טובה.
המחור דרן כשנתיים, והדף
761 ציוריים, מי שאחור
מבטורתי, תהגלו, כשלם מאחור
בכעל, נשחיתים עשירית על
דיוקת, על כריתמה ועל עצמה.
אז, אלא טיטס לרמין אן צנחם
מטיות המסרים אן כריתם.
הבוכנים תהגלו תהגלו אן

מקמיים טובים של אחרים, במה
שזה חושבים שלאחרים יש
לשמוע. זה משוכנע שישויו של
הוא טובים משלדם. ובמיוחד
המפתח הזה אקס הקניה
לכל צלעצמל, זה העלולת, זה
גרישול, זהובונים זה במציים
זהו משאבים גריזים. מצייתות
שלם עומדת במצור לא למשם את
זהו הקניה בכל רגע שזה צמים
גבני, זהו משגרים שלשום
גבני, זהובונות זה מליות, כדרך
לשמוע, במסך של אשחיות
המליות, זה מתוך מדרות
לענייתות שלם, מנסים להסדיר
זהו תעודת מנס משמחה או
זהים ההקלה הרצונית, זהו זה
זהים עומדת השותלות, זהים
זהים עומדת שזהם זה חיקי, זה
זהים מנס שסעלו כשודור, כמעט
זהים שזה עומד.

בִּזְרוּרָה שְׂבִיט

קול תבוורת': הקלטת בתחתוני ביקיני

שה מתחת לרגלי, ונפילי
ה', נזכרת מליטה. והיו גם
חרקים, מכל המוגנים,
מה טריים. והאמבטיה היתה
מלאה בעכרונים.
עת הקלטת האלכס החדש,
כבר כדוּפסה. מקומית
נגנו אנשי האולפן על רעשים
ברקע. הישם של המקור
נאזרו. כשהחלילו להמסיק את

וְאֵלֶּים. הַדָּוָה הָרַאשִׁית הָיְתָה זו
 שֶׁל נֵר, שֶׁרָם לַמִּצְוָה, וְשֶׁנֶּפֶל
 מִהֵנָּה כְּשֶׁעָדָר לֵאכֹל הַתְּחִין
 אֶנְסֵנָה, כִּי כִּנְיָ מִלִּישָׁה, כִּשְׁמוֹ
 אֲחֻרָּהּ יֵצֵא חֵטְא לְעֵדֵי לֵצֵר
 כְּמַלְצִי. כְּשֶׁעָבְדוּ לַלְוִדָּה, גָּרוּ
 בְּדִירוֹת חֲתָנִים וְיֹתֵר עֲלֵיהֶם,
 בְּדִירוֹת שִׁילּוּק עַם שֵׁשֶׁת שׁוֹתֵמִים,
 כֻּלָּם בְּחֹרִים. יָדָה, אִם כֵּן, כְּשֶׁחֲבֵנִי
 יֵצֵא מִקֹּשֶׁשֶׁת בְּמִסְבֹּת, נִפְעָדָה

"Let It Be", אלבומה החדש של להקת "קול הבוחר", משר ללא ספק את מצבן הכלכלי של שתי הזמרות, האודית טרייס ומליסה, האותה "גי'נאי" השניה בלונדון. השתנים יכולות לשמש כמדיד מייצג להחזיר על ילדיהם של הדיפיקס, משנות ה-60.

עיה לירון, מחברת הספר וזו מספרות, ביה רדוק דולות

■ עמית לוינסון

[illegible]

בכרעא לשיחא קידוץ יש תורחא חלודי, שינוב מצעל'ליס/סותים
לינונים - רחובות ודא קלעטש ודוקים אותם וזה זמן
שמואזים דרד חלביב קעלט אר הורחם.
שילח וקטנער וזי תושם מחסות מכר, מיינע גענישם שנה דר
גיי. המחסות הירידה, געשטעלט, כאלה שדואים בקוסקים שער
מחסים מכר מיינר טענה דער - ואל תעל אפילו מיטא אלמי
מחסות לילה לאריות ובכרעא לשיוח קיי דער משומשים
מחסותם האלה לבדיקה תדרים לפני שתינעם איידער תקני
שמואזים הירידה, מורחם בלייפל וקטנער ברחמי
מחסות, שחל'קם צו קליימנים, ביים אלף דעי על המחסים
מחסות תורה אקל געלייבם ביטליע, ווייל וקטנער, ויחיד
מחסות תורה שילען רעלי שמואזי אונז חוקי מביחות, יש
כלל שייטל וסעל שייטל, ודא מחסות את ווייזן ער דעה
מחסות, עשייה שילען על מחסות שאינם מהלילה, וקלעטש
עידר נאני ומואזים ויחיד

גיסיון שלע, לחסות מין רימונים במסחה של קסנבורג, ולמרון
שורמונים ערין בתחילת העונה, חסרנים בהקפא מוצלחת של כוס
מין ציל, לשם תושחת גיסיון לחסות רימן במסחה חושמלית
הקסנת, חושנת חובל, במסחת חושמלית, נשאר חלם חושמלית
בסות למלסוף, חילי במסחה נוצר חור.
המחור נ"י 80 ש"ח.

■ נורית ארד

מסחסת חרשנים תחרו: בקליקנות
התצלום צביקה שושנה

זמנים מודרניים

סיפור השער:



ואל אבקסיס עם שרת הקליטה של קנדה, בביקורה בתערוכתו
וונקריאול, במאי, השנה

פאל אנקסיס, 35, נשוי מלוס
אנה, עלה ארצה ממרש
דקו בגיל שלוש. למד הוראת
בבארשבע, ומתגורר כיום

בנתניה. אבקטים מצייר על קלף.
מאייר לוחות שנה, כתובות, בשנה
האחרונה, הציג שתי תערוכות
בחיל, אחת כמונטריאול ואחת
בנירנברק.
המדיניות המסחרית של האומות

תמר איילון

■ נח קליגר

[illegible]

לא כך לגבי ח'סיסק השני, המצויים כאן משה תומאס הוא בתחילת דור ראשון, ואמיליו סירון, בארבע השנים האחרונות, הוא אדם מצויים. וזה המסקנה כי הנרמלים זמן זה הפכו לזר כי לצבור אחד האופנים הנרמלים בארץ - אם לא תגדלו שבתם. כרשותו למעלה 6,000 מציגים, המאחסנים בקופסאות מיוחדים, אני מתכוון להזקין בבית ארונות וכדומה, כדי להצניח כל

[illegible]

זמנים מודרניים